

БЪЛГАРИЯ ПО ВРЕМЕ НА КОРОНАВИРУС

**НЕ УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗАТА,
А УПРАВЛЕНИЕ НА ВЪЗПРИЯТИЯТА**

Петко ПЕТКОВ

Китайците твърдят, че всяка криза е една възможност. Пандемията на COVID-19 предостави на управляващите в целия свят чудесна възможност да прикрият своите провали в различните сфери на обществения живот: от икономиката, през образованието, до социалните услуги и здравеопазването. Както и да осуетят временно масовите прояви на недоволство от страна на управляваните. И най-вече да ограничат фундаменталните

демократични права и свободи на гражданите, налагайки авторитаризъм и поставяйки под карантина милиони хора. Най-вече тези с по-богат жизнен опит и памет за миналото, сиреч по-възрастните, дето „не им гласуват“.

Според един анекдот, публикуван във вестник „Московский комсомолец“, древна китайска мъдрост гласи: „Който казва, че един човек не може да промени света, никога не е ял недопечена летяща мишка“.

Логично възниква въпросът: дали пандемията с новия тип коронавирус бе предизвикана от прилепите на открития пазар за месо в Ухан и обичайното нехайство на управляващите елити, или е следствие на умишлено и престъпно действие, или бездействие? Тоест, дали тя не е била „поръчана“, подготвена и реализирана с оглед на очертаващия се неизбежен провал на глобализма и приближаващата световна икономическа рецесия? „Убива не коронавирусът, а нехайството“, написа Аббас Гючлю в турския всекидневник вестник „Миллиет“ (10.04.2020).

На стр. 2

ЛОШИЯТ СЪН НА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА

Арнълд Тойнби

Ще унищожат ли човечеството майката Земя или ще я спаси? То може да я убие, като злоупотреби със своята увеличаваща се технологична мощ. Алтернативата е да я спаси, като преодолее самоубийствената агресивна алчност – цената, която всички живи същества, включително и човекът, плащат за великия майчин дар – живота. Това е непредвидимият въпрос, пред който сега е изправено човечеството.

Арнълд Тойнби
(1889-1975)

Светът е изправен пред екзистенциален въпрос, чийто предвидим отговор виси над главите на хората като Дамоклев меч. Всеки търси отговора от своята си гледна точка, всеки в частност казва нещо вярно, но

никой не може да слепи пъзела на неговата цялост.

Получава се като в онази притча за слона, затворен в тъмно помещение, където Мъдрият владетел изпраща своите съветници с поръката всеки като се върне да разкаже „какво е видял“. И отговорът на всеки от тях е бил разбира се различен, защото е описвал с думи пред-

Проф. Орлин ЗАГОРОВ

ставата, която е родило неговото въображение, по причина обяснена от Кузма Прутков: „Никой не може да обхване необятно-

**COVID-19 – ПРЕДВИДИМ КРАЙ ИЛИ
ВЪЗМОЖНОСТ ЗА НОВО НАЧАЛО**

то!“. Така и съветниците на Мъдрия владетел, с невъзможността си да обхванат в тъмното необятната снага на слона, описват пред него онази част от корпулентното му тяло, до която са се докоснали. Днес, към пандемията от коронавирус, колективният разум на човечеството е призван да състави парадигмата на посоката, по която трябва да се движи светът, за да може да избегне пропастта на своята безвъзвратна гибел.

Разумът на човечеството обаче отдавна е в плен на омалгосаното царство на злото

и коварството на жреческата каста на властта в него. Именно тя е замъглила погледа и инстинктите на хората, и те не могат да осъзнаят съдбовната мощ и неизбежност на висящия над главите им Дамоклев меч.

От памтивека никой не вярва на Касандра, на нейните пророчества и видения, но все пак ситуацията ни задължава, заради каузата на доброто,

**да бъде осъзната
истината в своята
безпощадна цялост.**

На стр. 2

А от страниците на вестник „Джумхуриет“ (10.04.2020) Шохран Сонер добави: „От дните на холерата, до дните на вируса – все един и същи сценарий“. Ден по-късно „Джумхуриет“ резюмира така оценката на Медицинската камара в Истанбул за управлението на кризата от страна на правителството: „Това е управление не на епидемията, а на възприемателите! След като не взеха навреме необходимите предпазни мерки, а обществените очаквания нараснаха, управляващите наложиха набързо забрана за излизане на улицата. Кое означава хората да се изсияват на сокаците посред нощ. Името на това не е управление на епидемията, а управление на възприемателите“.

Казано иначе, не е важно ставашото в сферата на здравеопазването и болниците в частност, а онова, което показват „присъдружните“ на властта медиите и журналисти. У нас наблюдаваме същите неистови старания на управляващите да трупат рейтинг на гърба на заразените, хоспитализираните, стресирани или карантинирани, заради коронавируса граждани. Последните чакат с нетърпение на 13 май да бъде веднъж извънредното положение, а вместо това по идея на Урсуда фон дер Лайен ЕК начерта пътна карта за излизане от кризата, която предвижда специален

режим, тоест по-дълга изолация, на възрастните и на хората с умствени разстройства. Аргументът е: „За да ги запазим“. Ще ги спасяват значи. Защо ли направо не оповестят

гоживотна карантина, която нашите управляващи ще приветстват с гве ръце?

В краен случай ги устройва и карантина, която да продължи до сутринта след парламентарните и президентските избори през 2021 г., за да не могат „нервените бабички“ да гласуват за БСП. Изолацията му е майката! И няма никаква гаранция, че извънредното положение ще свърши през тази година. Маските може да станат постоянен атрибут от облеклото на гражданите. Цитиран от турските всекидневници „Милиет“ и „Джумхуриет“ (15.04.2020), главният секретар на Управлението по здравеопазване на щата Флорида Скот Рифкий е заявил по телевизионния канал „СBS Маями“, че още една година, ако не и повече, ще трябва да се носят маски. Започваме да разбираме по-добре шеговития израз: „Хайде да спим, че утре пак цял ден ще лежим“. На фона на очертаващото се масово тестване на населението за коронавирус, пожеланието „всичко да завърши с положителен резултат“ звучи като присъда.

Това че ежедневно пред

БЪЛГАРИЯ ПО ВРЕМЕ

бюрата по труда се редят по 3000 човека, че броят на регистрираните безработни вече надхвърля 70 000 души, че работодателите предпочитат да освободят своите работници, вместо да кандидатстват за държавно подпомагане по вечно обновяваната формула 60:40, не интересува сякаш министрите на Бойко Борисов и депутатите на ГЕРБ. Всички неблагоприятият могат да се припишат на невидимата „газ“, наречена COVID-19. Или на икономическата политика на „китайската коронавирус“.

По-жалки от тази „коронаквизибиристика“ са само претенциите на нашите управници, че са пионери в налагането на строги мерки срещу епидемията, от които цял свят се възмущава и учи. Все едно, че епидемията е започнала не в Ухан, а у нас и всеки,

Който Крумукува правителството на Бойко Борисов, нанася удар в гърба на целия български народ.

Президентът Радев направо саботирал националното единство, твърдейки, че България е сварена неподготвена за епидемията. Цял свят признава, че е бил изненадан от мащабите и

скоростта на разпространение на епидемията, само България, ръководена от Бойко Борисов е посрещнала „на нож“. Само БСП и някои медиите не оценяват заслугите на правителството, а го критикуват. Остава нашият премиер и вицешампион по рейтинг Бойко Борисов да ги нарече „фалишиви“, както направи президентът на САЩ Доналд Тръмп с онези, които на ГЕРБ. Всички неблагоприятият могат да се припишат на невидимата „газ“, наречена COVID-19. Или на икономическата политика на „китайската коронавирус“.

По-жалки от тази „коронаквизибиристика“ са само претенциите на нашите управници, че са пионери в налагането на строги мерки срещу епидемията, от които цял свят се възмущава и учи. Все едно, че епидемията е започнала не в Ухан, а у нас и всеки,

Толкова бързо ли забравихме, че дори лекарите в инфекциозните и интензивните отделения на болниците се оплакват, че са незачитени? А лекарите и медицинските сестри в други болници направо подаваха оставки, чувствайки се неподготвени за новите задачи, които им се поставят: да лекуват заразени с коронавирус пациенти. Кога се разкриха инфекциозни отделения към болниците извън ВМА, „Пирогов“ и „Александровска“? Факт е, че в сравнение със САЩ, Ита-

лия, Испания, Великобритания, Китай, Франция, Германия, Белгия, Нидерландия, Гърция, Сърбия, Румъния, Турция и други, броят на потвърдените случаи на коронавирус и на починалите от него в България е незначителен. На 12 април имаше „само“ 675 доказано заразени и 29 починали от коронавируса. Четирите дни по-късно – сутринта на 16 април, те станаха 783 и съответно 37, при 122 излекувани. Това показва по-скоро, че пандемията продължава, а не е атестат за продължителността и високата ефективност на ограниченията и системата ни на здравеопазване. Въпреки шедрите обещания на Борисов да снабдява други страни със защитни облекла и маски, стигнахме дотам да разменяме 32 тона зърнени храни за маски от ОАЕ! Лично министърът на икономиката Емил Караниколов предаде товара без ръкавици в Абу Даби и при завръщането си у нас беше поставен под карантин. Дали това не беше направено,

за да го скрият от Прокуратурата,

понеже е принципал на скандализиралата обществото Българска банка за разви-

НА КОРОНАВИРУС

тие (ББР)? Съпадението, както казват във филмите, е (не) случайно.

Плавното нарастване на броя на заразените и починалите в разгара на епидемията от коронавируса в България се дължи най-вече на самоотвержеността на лекарите, медицинските сестри, полиците и военните от първата линия. И на високото гражданско съзнание на голяма част от карантинирани български граждани. Откакто започна епидемията в България, само двама души избягаха от болница, отнасяйки коронавируса със себе си. Последният такъв беше 58 годишен ром от старозагорското село Паничерово, който бе заловен и върнат в болницата, а цялото село беше поставено под карантин. Очевидно телевизионната агитация сред „фараоновите нукуи“, както ги нарича Захари Стоянов, трябва да се придружава с други средства за убеждаване. Например, тоягите с които индийската полиция вразумява нарушителите на карантината.

Не можем да отгечем все пак приноса към „хора на паниката“ на психологическата война, провеждана чрез брифингите на националния оперативен щаб и членовете

на МС. Честата смяна в позициите на министъра на здравеопазването относно носенето на предпазни маски и функционирането на градските пазари, както и есхатологичните

прогнози на премиера за ада, който ни очаква по време на и след Великденските празници.

пораждаха пречистваща извънреден хаос, отколкото извънредна дисциплинираност сред населението. В Турция журналистката Сибел Бахчетепе квалифицира подобно поведение, като „Хаос с ръката на властта“ („Джумхуриет“, 12.04.2020). А във връзка с наложените забрани за излизане на улицата в редица областни центрове на Турция, Арслан Текин отбеляза: „На това се вика чрез забрана да разпространяваш вируса!“ („Леницагъ“, 12.04.2020).

Факт е че дори на Цветница председателят на националния оперативен щаб генерал-майор професор Мутафчийски изрази възмущение от продължаващите разходки с шията бира по улиците на столицата. Очевидно част от „натриела“ не е свикнал да си стои въкъщи и да гледа турски филми, или представленията

бравят мерките на правителството, а премиерският рейтинг се покачва главоломно, за сметка на президентския. И всичко това се случва тъкмо в дните на карантин, на от-

варяне и затваряне на пазарите и на забрана на разходките без кучета в парковете и градините. Един бог знае кого и как са интервюирали авторите на гореспондентите социологически проучвания, след като близо милион българи са затворени по

лош пример. Каквото дава и министърът на културата Боил Банов, димейки с цигара в своя кабинет. Лутанията на министъра на здравеопазването Кирил Ананиев, който в един и същи ден подписваше и отменяше свои заповеди, също действат в обра-

домовете си. Пък и да си кажем правичката, когато военният министър си хортува със своя началник на пресцентъра на една пейка пред Народния театър, той дава

тната на желаната от премиера посока, но и те бяха пробутвани като „вешки на растежа“ и отстъпки пред обществените настроения.

Както и да бъде сглобена цялостната картина на нашето драматично време, от частичните представи и видения на поети и философи, които ния учеха, че светът върви към своя безконечен възход, „Без Бог, без господар!“ Тогава може би ще осмислим шаячната правда, че в световната история завършва една и започва друга епоха.

И в новото време, както винаги е било в човешката история, движеща сила са отново извечните надежди, очаквания и терзания на човека, неговата вяра, че само благо-разумието може да роди светът на жадваната правда. Този свят, в който любовта ще надмогва над злобата; свободата над робството; съзнателната надпревара над корумпираната конкуренция; солидарността и състраданието - над мерзостта и безчувствието; благодеянието над користта и в крайна сметка, общото над личното преуспяване. С други думи, този свят на жадваната реалност очертава същността на една нова цивилизация, с нова нравствена философия и нова духовност, която е призвана да отстоява критериите за щастие на мнозинството – единственият и без-

условен белег на прогреса, възпитан и прогласен, както спомнахме, от поети и философи.

От другата страна обаче е т.нар. елит, като еманация на властта в омагьосаното царство на злото, който владее

техниките и схемите за манипулация, който заблуждава, за да промени и да материализира всечовешката мечта за свои цели. Индустриалната цивилизация в своята капиталистическа версия не веднъж е успявала да подмени крайния ре-

ЛОШИЯТ СЪН НА

зултат на всенародните надежди и очаквания. Чрез издигане в култ на материалното благополучие, чрез убийствения свят на

дела, обозначен като дълбока духовна криза, която бележи най-дълбинното опустошение на вътрешния свят на съвременния човек. И той става все по-безсилен, за да може да спре инерцията на своето гибелно съществуване.

Интегрална жертва на тези изкуствено вменени нагони, инстинкти и пристрастия, на лишения от духовни опори човек, е природата със своите ресурси. Апологетите на този порочен път на цивилизацията се опитват цинично да внушат, че за човечеството този път няма алтернатива. Но колкото и умело да манипулират и обясняват фактите от историята, тя все пак съхранява паметта за своята прометеивска същност в борбата на справедливостта и несправедливостта; на свободата срещу робството; на хуманизма срещу безчовечността; на гнеещите в бедност и нищета милиони, срещу разгула на заграбелите богатства на света.

Уродливото малцинство на т.нар. елит

е готово да принесе в жертва милиарди човешки същества, само и само да съ-

умее да наложи формулата т.нар. „златен милиард“. В него е онази деградирала част от човечеството, която ще обслужва социалната пирамида на върха, където, подобно на боговете на Олимп, ще битубелно съществуване.

Алтернатива на тази чудовищна социална перспектива може да бъде само една нова хуманистична цивилизация, основана върху коренно различна глобална етика. Нейният най-ярък израз е идеята за социална справедливост, чиито основни и устойчиви признаци са високата духовност, а справедливостта е нейната основополагаща ценност, превърната в глобална добродетел. Тази цивилизация е визия за онова състояние на духа, към която винаги се е стремил човек, за да остави след себе си свят, по-добър, по-богат, по-мирен и по-красив от този, който той е заварил и живял. Това е и главната цел на човешката еволюция. Техничко-технологическата и потребителската парадиг-

ма, която доминира и досега в индустриалната цивилизация, се налага да бъде заменена с културно-нравствен и духовно-идеологически императив. В социално-икономически план това означава да се извърши преход от техногенна, в т.ч. и информационната цивилизация, към антропогенна (човешка, облагородена, одухотворена, хуманистична) цивилизация, в която върховната ценност е човекът и неговото хармонично развитие.

Съществен аспект на поставения въпрос се отнася до установяването на

универсален модел на развитие,

който да съчетава в себе си предимствата на известните досега цивилизационни матрици, съдържащи специфични хуманистични приоритети.

Апологетите на капитализма продължават да манипулират света с лъжата, че той в днешния си вид, е най-благоприятната възможна среда за щастие. Под това понятие

ДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА

те разбират единствено нарастващия размер на печалбата на онази незначителна по обхват световна олигархия и нейните слуги. Истината за ирационалната същност на капитализма се разкрива пред очите ни в безброй факти. Някои от тях са известни още от времето на Шарл Фурие. Достатъчно е да ги погледнем с очите на здравия разум, за да видим, че светът, в който живеем днес, е завладян от жреческия връх на елита, който се отнася към 6/7 от човечеството като към напълно излишни, безполезни консуматори. В света на аоргантно-самоучването на тази каста, благородството е обявено за привилегия на наивници и онеправдани; хуманизмът е обявен за призрак от „мрачни времена“. На негово място обаче в пълна разюзданост се подвизават насилието и ужасът, кощунството и мародерството над всички за човешкия дух принципи и ценности.

За всичко това има една обща причина – опорочената индустриална цивилизация на планетата. В нарушеното

единство на културата и възприетият цивилизационен път на развитието се намират корените на дълбоката всеобща криза, която преживява съвременното човечество. Това показва, че в основата на глобалната криза на световния дух лежи отсъствието на адекватна екзистенциална култура. Този недъг с времето е превърнат в опасен врединт на инстинкт за самосъхранение на човечеството като цяло, състояние в което то губи волята за съпротива срещу опасната инерция за самоунищожаване. С други думи, светът се примирява с вечния страх от присъдата, която сам е произнесъл срещу себе си.

Обобщавайки наблюденията върху възникването и разпространението на корониврусната пандемия от началото на 2020 г., неизбежно ще стигнем до заключението, че съвременната технологична цивилизация не е способна да поддържа непрекъснатия стремеж на човека към смисъла на живота, заложен от това, което някои философи наричат „промисъл на Твореца“, а други

„еволюция“. Зад примамливите технологии на индустриалната революция, отдалечаващи човека от неговата същност, се крие онази разрушителна сила, която застрашава самите основи на живота. Задълбочаващата се екологична криза съвременното човечество. Това показва, че в основата на глобалната криза на световния дух лежи отсъствието на адекватна екзистенциална култура. Този недъг с времето е превърнат в опасен врединт на инстинкт за самосъхранение на човечеството като цяло, състояние в което то губи волята за съпротива срещу опасната инерция за самоунищожаване. С други думи, светът се примирява с вечния страх от присъдата, която сам е произнесъл срещу себе си.

отсъствието на хуманистична цел.

Човечеството е въвлечено в инерцията на т.нар. „революционни промени“ и технически иновации, които обаче го гласкат към пагубното състояние на безпредела на бездуховността. Отсъствието на онази благородна цел на прогреса, според която той е призван да служи на каузата на доброто, води до десапиензация на човешкия вид. Постижанията на

науката, които не обслужват същата кауза на доброто, очертават единствено маркерите на пътя, който води към ада на самоунищожението.

Не случайна роботизацията, която според редица изследователи се изтъква като връх на прогреса, само идва да ни подсети, че днес, в началото на XXI век, човечеството няма повече време за дилеми: или ново духовно възраждане и обединяване на всички извори и сили с хуманна насоченост, или живот с ускорено придвижване към пропастта.

Не успее ли човечеството да наложи край на насилието и безумното изтощително експлоатиране на природните ресурси, не съумее ли да спре ограбването на труда на милиони и концентрирането на това богатство в ръцете на въпросното аоргантно малцинство, не се ли пренастроят за нови цели плодотворно човешкия разум, единствено възможно за човека и неговата духовна същност остава перспективата за безвременето на робството заложен в т.нар. Нов световен ред. Светът днес е изправен именно пред тези дяволски врати на ада.

Обаче премиерът Борисов отказа категорично да последва препоръките на доцент Мангърв да се позволи на младите да се заразят с коронавируса, за да придобият имунитет. „Аз няма да пуся децата и внуците си!“, каза вторият по рейтинг в България. Никой нормален баща и дядо не би желал да погребва децата и внуците си, вместо те да изпатят него във вечното му жилище. Но и при най-строгите мерки вирусът показва, че не убива безогледно най-възрастните, а онези, които имат сериозни придружаващи заболявания. Включително деца и юноши. Децата и внуците на премиера Борисов могат и да не ходят на работа, но за

децата и внуците на хиляди обикновени хора животът е ежедневна борба за хляба.

Те не могат да си позволят да стоят вкъщи, чакайки вирусът да си отиде. Освен това в човешките клетки проникват не само коронавируси, а и обикновени вируси и радиация. Нея как ще спрем? Човекът има прекалено много врагове на този свят, за да си създава нови. Но в случая с „китайския вирус“ не липсват поддръжници на конспиративните теории дори у нас. Рупорът на кампанията срещу строгите ограничения, въведени от правител-

ството срещу коронавируса, е телевизия „Алфа“ на Волен Сидеров. На последния бяха повдигнати две обвинения: заради призивите му народът да изпълни църквите по Великден и да докаже своето православие, и за отказа му да получи призовка за явяване в Прокуратурата. Все

БЪЛГАРИЯ ПО ВРЕМЕ

едно, че смъртта на заразените от COVID-19 в развити страни, като САЩ, Италия, Испания, Обединеното кралство, Фран-

ция и Германия е измислица на пропагандата.

Теориите за заговора спадат към ненаучната фантастика и

засега трябва да бъдат забравени. Действителността е прекалено сложна и деликатна, за да бъде обяснявана като нечий заговор, въпреки че основания за подозрения не липсват. Впрочем, Испания, Италия и Германия се готвят за постепенно отменяне на ограниченията. Австрия пък отвори магазините за битова техника, докато Франция и Англия удължиха извънредното положение, а Швеция изобщо не е въвеждала никакви ограничения. Дали разхлабването на мерките не е преждевременно? Едно проучване в Южна Корея разкри, че 51 от изписаните като излекувани от болниците, повторно са проявили симптоми на заразяване с коронавирус. Официални представители на властите са заявили, че тестовите на поне 116 души, за които се е смятало, че са надали вируса, отново са дали положителен резултат. („Милит“, 14.04.2020). Тоест, борбата с епидемията от COVID-19 може да не приключи тази година и тази вероятност следва да бъде отчетена от управляващите у нас. Засега обаче те не дават доказателства, че се готвят за такава развързка.

Правителството ни следва да бъде упрекувано не заради строгите мерки, а за това,

Поради порочността на съвременната капиталистическа цивилизация, човекът бавно осъзнава своите нови отговорности. Той все още е

пасивен съзидател на собствената си разрушителна стихия

и поради дългия плен в пространствата на здрача и бездуховността все още не е в състояние да задейства потенциала за промяна на отредената му незавидна съдба. За да бъдат задействани обаче тези негови сили, е необходим мощният заряд на един нов хуманизъм, на една нова нравствена нагласа. Тези ценности се съдържат във философията на създанието и устойчивостта на една нова екзистенциална култура. Това от само себе си обаче предполага съзнание за всеобща преданост към справедливостта, отвращение към насилието, предполага ценности, които в своята метафизична обосновка, са същността на моралните императиви на създанието и новия хуманизъм. Тяхната пределна същност трябва да се търси в душата на човека, защото те са атрибут на вечното тържество на жи-

вота над смъртта. И ключът към тази истина е в самия човек. Именно той, който днес е превърнат в източник на световните проблеми, трябва да бъде обект на всеобщите интереси и грижи, защото е началото и краят на всички надежди.

В крайна сметка човекът е оцелял, стремежи се към бъдещето с най-напредналите средства, с които е разполагал. Идеята за нова цивилизация има своята предтеча и тя е идеята за устойчивото развитие на света. Тази идея първа предложи промяна на утвърдилата се върху земята цивилизационен модел. В практически план това означава преоценка на разумността на човешките решения и действия; гарантиране на екологическа безопасност; нови измерения на проблема за адаптацията; нови механизми за решаване на демографския проблем; нови парадигми на революциите в живота на човечеството; както и нова формула в духовната еволюция на човека.

Идеята за нова цивилизация все повече ни убеждава, че нейното появяване е резултат от нарастващата актуалност на редица проблеми, част от

ЛОШИЯТ СЪН НА

които първоначално са свързани с екологичната криза на съвременния свят. За начало на глобалната загриженост за последиците от тази криза, се посочва първата международна конференция на тема „Човекът и околната среда“ в Стокхолм през 1972 г. Двадесет години по-късно в Рио де Жанейро (2012 г.) Конференцията на ООН по устойчивото развитие го резюмира като „Бъдеще, което искаме“.

Автентичните корени на тази универсална цивилизационна парадигма обаче не се посочват. А още от древни времена те имат централно място в непреходната източна мъдрост. В този смисъл новите поколения не познават параметрите на т.нар. Евразийска мечта, която все повече и все по-властно се въздига в копнеж за един нов свят, алтернатива на този, в който живеем.

Европа и Азия са едно цяло от земната суша. За разлика от другите континенти, те не са разделени от океани. Дели ги хребетът на планината Урал. Имайки предвид това, Арнолд Тойнби пише: „Противоположността между Европа и Азия е

едно от най-малко полезните наследства, които съвременният Запад е приел от Елинския свят. Има безспорна географска реалност, която наричаме Евразия“. Все по-ясно се очертава тенденцията

Евразия да се превърне в уравновесяващ, хармонизиращ и стабилизиращ геополитически полюс.

Само този полюс може да неутрализира амбициите на евроатлантическата олигархия за световно господство. Вече са налице натрупани данни за наличието на базова индоевропейска личност като основа на единната евразийска цивилизационна идентичност. Ядрото на тази уникална духовна реалност се формира в резултат на хилядолетното съжителство на десетки народи, обогатяващи устойчивия синтез на източната мъдрост със славянската духовност. Следователно, Евразийската идея не е поредната политическа мимикрия, а дълбочинна стратегия, подхранвана от хуманистичните подтици на здравия разум. Западът трябва да преодолее стра-

ховете си от факта, че в евразийското пространство, ролята на „Третия Рим“, след Византия винаги и играла Русия. Поради тази причина спецификата на това пространство до голяма степен се определя тъкмо от нея. В контекста на тази гледна точка евразийската идея все повече се превръща в специфична цивилизационна парадигма, която обаче се нуждае от задълбочени разработки в исторически, политически, икономически, философски и културологически план.

В нея е може би спасението на света.

В своята дълбока същност евразийската идея и славянската духовност имат общи корени. Славянската духовност е устойчива съставна част от европейската духовна идентичност. Те имат обща генетична основа и нейните корени трябва да се търсят в древната култура, в нейното разпространение в Европа, в проникването ѝ във Византия, в европейското Възраждане и Просвещение. На тази основа се формира и евразийската мечта, която е несъщест-

НА КОРОНАВИРУС

че не използва съществуващата отдавна план за действие при епидемии. Както и за това, че не представи на НС анализ за ефективността на въведените строги ограничителни мерки срещу разпространението на коронавируса. Вероятно и този пропуск ще бъде оправдаван с изолацията, в която бяха поставени депутатите. И без това те се само лишиха „популистски“ от заплати и партийни субсидии до края на извънредното положение, оставяйки без заплати и главния държавен здравен инспектор. Последният стана жертва на това, че е член на политическия кабинет на министър Ананиев.

Популизмът уби всякаво приличие, без да засегне коронавируса! Като няма хляб, зрелища поне да има за българина. Нищо че, както се пее в една песен, той „неумира без Шекспир, но умира без хляб“.

Може би премиерът Борисов не е много далеч от истината, казвайки, че адът предстои. Ако тази му прогноза се базира на някаква информация, недостъпна за просто-смъртните, защо ни залъгва, че като ни приемат в чакалнята на еврозоната, върху нас ще се излее златен дъжд от 540-те милиарда евро, които ЕК предвижда за бор-

ба с кризата? Щом е толкова просто, защо правителството чака толкова време да узрее общественото мнение, вместо да го подготви с разумни доводи? Нали и от Шенген ни делеше само една баданарка? После се отказахме от визането в шенгенската зона, за да не ни превърнат в граничари и лагерни надзиратели на препратените ни от Западна Европа бежанци и нелегални мигранти.

Дори след време да ни пуснат в чакалнята на еврото, няма скоро да чуем шумолетното на пачките евро. Което обяснява, защо правителството поиска да изтегли нов заем в размер „до 10 млрд. долара“. Койтеги заеми в разгара на глобална криза, когато лихвата е най-висока? Очевидно баснята за икономическия растеж, за ниска държавен дълг и финансовата стабилност на България вече не работи. На безработните и бездоходните, които стават все повече, не им е до басни. И, както казва президентът Радев,

злагът може да навгвие страха от коронавируса.

Разбира се, че след скандала в Българската банка за развитие (ББР), раздала 75 млн. лева кредит на колекторска фирма,

народът има право да знае как ще се раздадат и милиардите от новия държавен заем. Лъвският пай със сигурност няма да получат собствениците на малки и средни фирми, безработните и самоосигуряващите се, а асовете на бизнеса – олигарсите. Обекти на държавното подпомагане не са дребните предприемачи, чието материално положение не е много по-добро от това на работните и уволнени от тях наетници. Няма да се облажи и „материалът“, поставен под домашна карантина и социална изолация. В своя „доброволен затвор“ той ще се пули в синия екран, гледайки скучните брифинги и монолози на Борисов и компания. Ще проклина несретната си участ, пък ще му писне и, надянал маска, ще се строи пред входовете на големите търговски вериги в очакване да бъде отменено извънредното положение. Или поне строгите мерки да бъдат разхлабени. Икономиката и политиката на вируса COVID-19 ще оставят незаличими следи в съзнанието на оцелелите от епидемията, нареждайки се до спомението за чумата, холерата, СПИН и други пандемии.

Цветница мина без масови посещения на църквите и без осветени върбови клонки.

И Великден мина без нов благодатен огън от Ерусалим. Въпреки всичко решението на Светия Синод на БПЦ да не затвара църквите за вярващите и да проведе литургията както досега, среща одобрението на о.з. генерал Решетников. Последният осъди страховитостта на РПЦ и Вселенския патриарх и напомни, че неслучайно България е дала православието на цяла Русия.

Но дали съпадението на епидемията с управлението на Бойко Борисов е случайно? Дали то не е

наказание за това, че не се уморихме да грешим

в своя избор на „спасител“? Развихрянето на епидемията в почти всички страни по света показва, че тя не е регионално, а глобално явление, тоест пандемия.

Докато ние търсим месици, други търсят отговори за генезиса на проблема с коронавируса. Английският „Дейли мейл“ (12.04.2020), когато вече сме цитирали, направи ново сенза-

Накрая малко информация и за ситуацията с коронавируса в нашата съседка Турция. Според публикация във вестник „Джумхуриет“ (12.04.2020), Турция е изпреварила Италия и Испания по броя на доказано заразените с коронавируса за едно деценожие: 5138 случая към 12.04.2020. По този показател тя се нарежда на трето място, след САЩ и Англия. Освен това експерти твърдят, че са установени нови, различни симптоми на коронавируса. У част от заразените се наблюдавали проблеми, като нарушаване на координацията и говора. „Забравете всичко известно за коронавируса!“ – предупреждават експертите.

ционно разкритие. Политическият редактор на „Мейл във Сънди“ Глен Оуен пише: „Лабораторията в Ухан провежда опити с коронавируса върху прилепи, уловени в пещерите на Юнан, на 1000 мили разстояние от Ухан. От които се смяташе, че е тръгнало заболяването. Опитите бяха субсидирани с 3 млн. паунда от САЩ. Проучване на генома на COVID-19 го проследи до прилепите от пещерите на Юнан. Вече не се изключва инцидент в лабораторията на китайския град.“

Тоест, коментарът интерпретира избухването на епидемията в Ухан, като съвместно действие на САЩ и Китай. „Стига сте ни обвинявали“, възрази гневно китайското посолство в Лондон.

Добър ден, тгъ! Къде оставаха твърденията за китайския учен, който в края на миналата година е бил заловен от митничарите на едно летище в САЩ и в кучара му намерили шишенца с два типа коронавируса и смъртоносна вирус E-Coli?

ДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА

вима без специфичната славянска духовност. Синтезът между тях определил съвременните тенденции в развитието на европейската духовна идентичност.

Сложността на така описания исторически процес изправя всички страни от Стария континент от Атлантика до Урал и древния Изток пред трудната дилема на алтернативата – цивилизационен избор, основан на новия синтез между Изтока и Запада; на хармоничното съчетаване на съзидателната енергия със способността за одухотворяване на резултатите от тази дейност, привилегия, с която еволюцията е надарила Разума. На фона на този сложен и продължителен процес, наречен еволюция, се откроява стремежът на народите към избор в полза на хуманистичната цивилизация. Този избор е антипод на съвременната покарена цивилизация на злото и англосаксонските измерения на съвременния капитализъм.

Промяната в екзистенциалната парадигма за смисъла на човешкия живот е обективно основание Евразийският проект да се разглежда като закономерен преход към необхо-

димия нов цивилизационен модел. Превръщането на благоразумието в доминираща цивилизационна парадигма, неиз-

бежният синтез между източната мъдрост със славянската духовност, мобилизацията на световния разум, са действително противоотрови за гибелта на човечеството, нещо за което ни подсеща смъртоносната панде-

мия на Covid-19. Тя подсказва на изпадналия в екзистенциален дефицит здрав световен разум, че е изтекло времето на

забравя и да не се позволява на силите на сатаносферата да оскверняват подадената за помощ ръка на страни като Китай, Русия, Куба и др., ръка подадена към откровени-

те „стратегически врагове“, ко-

бен контрапункт на морала, се явява пиратският манталитет на хора и държави, за които егоизмът е същността и неизлечима черта. Отклоняването на помощи предназначени за други нуждаещи се хора, само подчертава пълната изчерпаност на т.нар. евроатлантически неолиберални ценности и откроява отсъствието на всякакъв морал, които не могат да бъдат алтернатива на самоунищожението.

Българският народ още преди повече от 1300 години е направил своя цивилизационен избор. Неговата традиционна привързаност към ценностите на колективното благородство на духа няма нужда от коректива на „нови избори“. Нашият винаги е осъзнавал мъдростта, че камъкът си тежи на мястото. И от това благословено и отредено от Бога за него място няма да ни отмести и изпитанието, наречено КОВИД-19. България е била и ще бъде! С Божия помощ и Благоволение, ще отменим и този лош сън от действителността, която сме осъдени да преживеем. И доброто ще победи на злото, на користта и конспирацията, а в този съдбоносен момент в живота на човечеството, като осо-

Панко АНЧЕВ

Много хора се опитват да предугадат какво ще бъде в света и страната ни, след като вирусът бъде преборен и животът така или иначе ще тръгне по своя обичаен ред. Може би този въпрос сега е най-важен за анализаторите. Прогнозите им за икономиката не са ведри. А щом икономиката ще влоши състоянието и ще забави силно развитието си, то и материалното благополучие ще бъде под съмнение. Повече надежди има за ново пренареждане на глобалните взаимоотношения и за преместване на центъра на света от САЩ към Китай и Русия. За мнозина това е светло бъдеще, което скоро ще ни споходи.

Но не е ли по-добре, за да бъдат надеждни и оправдани поне донякъде прогнозите и преди да ги направим, да се опитаме да преценим какво е дошло с коварния вирус и с всеобщото вцепнение от него?

Вирусът изненада безпощадно неолибералната държава, като я разобличи и покажа нейната безпомощност и несъстоятелност. Мъглата около нея се разсея за един миг, за да се види

колко пуста, пошла и жалка е тя със своите нагли и корумпирани богачи.

Те се изплашиха до смърт, защото отлично знаят, че парите са изхарчени или разграбени и, че няма никакви възможности за противодействие на епидемията. А и че самите те са неспособни да се справят с възникналите трудности. Изплашиха се, защото няма как да избягат от отговорността си, а и защото просто не знаят как да постъпят. Затова и почнаха да ръмжат, да се збъят, нервничат; ръцете им затрепериха от ужас. И панически търсеха някакъв повод, за да отклонят вниманието от себе си и да намерят отдушник за набиратото се напрежение.

Най-изплашен и паникьосан се оказа този, който по волята на нещастната българска съдба, е оглавил държавата и е най-отговорен за нейното сегашно и бъдещо състояние. В своята безпомощност той реши, че като започне да се бие в гърдите и да тръби, че

КАКВО ИДВА СЛЕД ВИРУСА?

без него ще стане по-лошо, защото не спял нощем, а европейските държавници му звънели по телефона да го поздравяват за мерките, с които спасява от коронавируса отечеството ни. С присъщата си просташка арогантност

той или настоява да му благодарим постоянно, или ни предупреждава, че след две седмици настъпва адът. Не него президентът му пречи да спечели любовта на це-

върна в себе си, т.е., в предишната си послушност и страх от бъдещето, и прие да го ругаят по медите, да му вменият недисциплинираност, неблагодарност, безотговорност. Веднъж му казват, че новият вирус не е опасен, след два дни, същият сватбен генерал, го паникьосва; веднъж му кажат, че трябва да наложи предпазна маска, а на другия ден го успокояват, че без маска е по-добре.

щото е неспособна, а и е безчувствена, неморална, егоистична, човеконенавистна.

Аз виждам все пак в социалните мрежи, че доколкото има недоволство, то е насочено към конкретни властници. Най-вече срещу президента и премиера и то, поради някакви псевдополитически принципи. Нито дума обаче за същността на либералната държава, за алчност-

Може дори да ги накаже малко или много. Това ще е лесно, защото винаги ще се намерят по-продажни и услужливи от сегашните. А те вече са готови за звездния си час!

И обществото ще бъде удовлетворено, че някои са си получили заслуженото!

Тогава обществото ще е доволно, само защото днес не си дава сметка какво ще го сполети при една бъдеща неизбежна катастрофа.

лия народ. Хвали се, но ръцете му треперят от страх и немоощ. А от несвързаните му изречения, едни съзвон и молби за милост само протичат. Знае той, че народът ще се трогне от воплите му и ще се намерят хора, които ще тръгнат да му целуват ръце. Е, намират се наистина такива хора.

Благодарение и на тях, общественото настроение започна да се смирява и приема опасността като предизвикателство към себе си и се напегна да мисли за спасение от епидемията. То запапа спасителните думи за обединение и общо действие (но не непременно около Борисов и неговите панически демонстрации на воля и решителност), за споделяне на отговорността и дори за поемане на повече отговорност върху себе си, за да й олекне малко от малко на властта. Властта много държи, когато е въпрос за отговорност, да я поеме всички; но когато дойде време за слава, награди, благодарности, да ги поеме „оня, без когото нямало да ни бъде“. Хитро, но и на тази хитрост трябва да се сложи край.

И все пак: обществото се

И така нататък. Нищо. Стана същото, каквото беше преди. Само че сега повечето хора си стоят въкщи, не излизат, губят работата си и се плашат, че могат да се заразят. Обаче за едно неолиберално общество кой ще се успокои и кой ще е угрижен, е дреболия. Важното е да се възвърне и уважението и любовта към властта и да се втълли, че по-добра от сегашната няма и е невъзможно да има. Но тази власт иска цялата тежест да бъде поета от обществото и народа. Тя не помага, не съдейства, не се опитва да обължи болките и страданията. Стотици хиляди хора са вече изхвърлени буквално на улицата и са направо лишени от бъдеще. Държавата дори не ги обезопасява срещу вируса нито с лекарства, нито с пари, за да си купуват храна и дрехи. Още сме в началото, но само след месец бедствието ще придобие реалните си очертания и ще ужаси лишените от средства и възможности. Тогава ще мисли. А защо сега не мисли и защо нехае за народа си? За-

на буржоазията и капитала, за несъстоятелността на т.нар. „европейски ценности“, за безпомощността на либералната идеология и безсрамие на нейния морал. Системата може да е спокойна за бъдещето. Не чувам дори оценки за нейните възможности, камо ли призови за унищожаването ѝ. Говори се срещу „някаква система“, но тя няма нищо общо с тази, която показва колко е вредна, опасна и човеконенавистна. Затова първото, което самата тя ще направи, след като отшумят сегашните събития, е да подмени някои от тези изхвърлени на улицата и да поставят в служба на хората. Неолибералната икономика е ефективна само за определен кръг хора, които я притежават. И е невъзможно тя да стане това, което те искат.

Затова съм скептичен. Не ми се ще, но на собствения си въпрос „какво идва след вируса“ с болка ще трябва да отговаря: нищо! Нека не си правим илюзии и да не храним напразни надежди.

Българският свят е изгубил напълно имунната си система, деградирал е и е изнемоощал да крайност. Защото интелегенцията му е смъртно болна.

Тя е потънала в „пагубния разкош на полупознание-то“ (Николай I, руски император, 1796 - 1855) и развратничии със себе си, щастлива е, когато ѝ подхвърлят по някоя троха, долар или евро. Тя не надига глас срещу лъжите, неграмотността, безнравствеността, апатията, безкултурните, безпросветността, овчедушието. Не надига глас, защото няма очи и съвест за тези пороци.

Има, разбира се, съвестни интелектуалци, които се опитват да разобличат неолибералната идеология и нейната бездарна държава. Усилията им обаче са насочени към икономическите проблеми и неспособността на политиките и държавниците да организират икономиката, да я направят ефективна и я поставят в служба на хората. Неолибералната икономика е ефективна само за определен кръг хора, които я притежават. И е невъзможно тя да стане това, което те искат.

Затова съм скептичен. Не ми се ще, но на собствения си въпрос „какво идва след вируса“ с болка ще трябва да отговаря: нищо! Нека не си правим илюзии и да не храним напразни надежди.

Елена ГУНЧЕВА

Всеки ден някой българин – да, етнически българин, се самоубива – в много случаи от мизерия и от унижението да работи и да не може да си плаща сметките и да живее нормално. В момента започва да се задълбочава поредна финансово криза. Вече се усеща. А думите за проспериращата държава се отнасят само за проспериращата шайка.

По данни на колекторските фирми, се увеличава броят на некоректните длъжници сред българите, които не могат да обслужват навреме задълженията си. Както многократно съм посочвала, всички политики се правят, че не виждат слонът в средата на стаята.

Огромна част от т. нар. „бързи кредити“ се теглят за покриване на битови сметки – ток, вода, парно, за първия учебен ден, за телефон... и обикновено тези, които вземат подобни заеми, са работещи.

А това е абсурдно – да работиш и да не можеш да си покриваш битовите сметки! Да приемем за пример средна заплата от 800 лева. За кое по-напред?

Трябва да избураш гали да оставиш децата си гладни или да си платиш телефона или парното.

Работата днес в България не гарантира дори оцеляване. Трябва или да започнеш втора и трета работа, или да по-

Роби на труда, роби на кредитите, роби на държавата

тънеш в заеми.

Хората се лъжат, мислят че нещата ще се оправят. Но в действителност положението става все по-зле. Огледайте се в магазините – всеки ден цените се вдигат. Заплатата ви – не! Какъв изход имате?

А кредитите са като подвижни пясъци – не пускат. Наказателните лихви и неустойки правят връщането им непосилно. А това води до запори на заплати, опис и продажба на имущество и пр. И то на хора, които са почтени и коректни, които не са политици и няма как, а и не искат да крадат!

Когато работиш и парите не ти стигат за основни житейски потребности,

ти не си работник, ти си роб! Зависим роб!

Защото става дума за ОЦЕЛЯВАНЕ! Ще слушаш, иначе няма да има какво да ядеш, това е изборът. Тези, които имат работа ги е страх! Защото са заплашени от работодателите, от държавата... Никой не ги защитава!

В цяла Европа се приеха закони, които позволяват на хората да си стъпят финансово на краката, след като са станали неплатежоспособни. Само в България целта е те да тънат в отчаяние и мизерия, и да работят само, за да си платят сметките и заемите. Докато някой от тях предпоставят просто края на ужаса... Да, направете си труда да прочетете малките карета във вестниците

– почти всеки ден някой се самоубива – заради безпаричие и дългове...

Официалната статистика и изказванията на политиките рисуват обаче една прекрасна пасторална картина, къ-

щи и роби! Вие дадохте паравото на произвол на банките и на бързите кредити! Вие допуснахте лихварите да удущат българина!

Трудно оцеляващият човек не може да е мислещ чо-

дето народът цъфти и благоденства под благото управление на ГЕРБ. Този контраст кара хората да се чувстват некадърници и глупаци, защото не могат да печелят колкото политиките. А някой от управляващите дори казват, че не познавали работещи, които да получават под 3000 лева на месец. Ами,

неуважаеми политици, гвижките се в неподходящите среди на крадци като вас.

Вървете при избирателите си и вижте как се живее в малък град с една заплата или пенсия. Ама не смеете! Вие превърнахте хората в бедня-

ци. Той оскобява, у него оцелява само нуждата да осигури храна и подслон на семейството си. За друго не може да си позволи да мисли. От такива поданици имат нужда политиките – не от народ, а от „материал“, който мисли само за хляба си!

И още нещо – няма как да има опозиция и лидери извън статуквото, защото властниците умишлено не оставят пари в никой, който може да ги застраши. Не може да се организират сериозни протести и съпротива, ако трябва да работиш на две места, за да оцеляваш. Не можеш да си позволиш дори бензин, за да

пътуваш из страната и да се срещаш с хората. А тези, които имат пари и се опитват да надигнат глава, са безпощадно смачквани или компрометирани. Затова няма протести. В София умишлено се поддържа по-висок стандарт на заплащане. А от провинцията хората не могат да си позволят разходи, за да дойдат до столицата на протест.

За да няма съпротива, в народа не трябва да остават пари. Това е истината. Той трябва да има само толкова, колкото да не умре от глад. Целта е да го държат на ръба на оцеляването. И да работи, за да може да

живее. Да не мисли за друго, освен за сметките си. Да оскотее!

Колонисте винаги се държат бедни, за да няма съпротива!

Роби, изправте се! Защото с примирението веригите се затягат все повече и повече около врата ви. Няма да се спасите и да оцелете с наведени глестемата, тя ще ви убие! Дори и чисто физически ще ви убие! Колко време ще издържите на стреса? Колко време ще издържите на избора дали да си купите храна, да си платите тока или да си купите лекарства?

Изправте се! Друг избор няма, ако искаме да оцелеем като народ, като човещи, като българи! Не сте некадърни и мързеливи! Такива са политиките, които крадат от всеки изработен от вас лев! Не им стига и искат още! И имат наглостта да продължават да ни манипулират, за да ги изберем отново и да продължат да ни унищожават!

Източник: Свободно слово

ТЕМА ЗА РАЗМИСЪЛ

- Човечеството получи болестта, от която се нуждаем.
- Спряхме да уважаваме здравето си, затова се разболяхме достатъчно, за да осъзнаем кое е най-важното.
- Не оценявахме природата, затова се разболяхме от болест, която ни накара да осъзнаем колко ценно всъщност е да бъдеш сред природата.
- Спряхме да работим върху семействата си, затова болестта ни заключи в домовете ни, за да се научим отново да функционираме като семейство.
- Спряхме да ценим възрастните хора и болните, и се появи болест, за да ни напомня колко те са уязвими.
- Спряхме да ценим здравните специалисти и фармацевти, за да разберем колко са незаменими...

- Спряхме да уважаваме учителите си и болестта затвори училищата ни, за да могат родителите сами да опитат от ролята на учителя...
- Мислехме че можем да купим всичко, да бъдем навсякъде и с все-

ки, затова получихме тази болест – за да осъзнаем, че нищо не е даденост.

- Алчността ни обърка – търговяхме свободното си време в търговските центрове, затова болестта ни затвори, за да разберем, че не можем да

си купим щастие.

- Обръщаме огромно внимание на външния си вид и се конкурирахме помежду си, затова тази болест закри лицата ни, за да разберем, че красотата е преходна.
- Мислехме си, че сме владетелите на тази земя, затова се разболяхме от тази болест, за да може нещо миниатюрно, което дори не можем да видим, да ни укроти, да ни даде урок и малко смирение.
- Тази болест отнема много от нас, но също така ни дава възможност и да научим толкова много - да разберем кое е най-важното в живота.
- Имаме болест направо по мярка. Ние – човешкият род, вероятно наистина сме имали нужда от нея.
- Не трябва да има паника, а отговорност.

Автор неизвестен, назаем от социалната мрежа

СЪЮЗНИЦИ-РАЗБОЙНИЦИ

Митко ШОПОВ

Световната фабрика - Китай отново заработи на пълни обороти и запълни успешно ниспата от глад за медицински консумативи, апаратура и мобилни болници за борба с развихрилата се в Западна Европа и САЩ пандемия от коронавирус. Търсенето е огромно, държавите от целия западен свят, забравили за евроатлантическите ценности и солидарност, без всякакви етични задръжки, крадат една от друга маските, апаратурата и дори мобилните болници, които напускат Китай. Както писа по-рано в неделя, на 05 април, близкият до гръцкото правителство в „Етнос“, „слушайте на... отвлечане на медицинска апаратура и предназначени маски вече са често явление“. Западът полудя и зад лицемерните призови за солидарност и отчаяните вопли за помощ „Войната за маските“, прерасна от окопни битки в подземни сблъсъци и дори в открито и нагло пиратство, с участието на тайните служби на страните. Лидер във вероломството естествено е заокеанския „Биг Бродер“, който безцеремонно граби своите не по-малко нуждаещи се съюзници и партньори.

Типичен пример за това е Франция, която не успя да закупи три болници, тъй като на пистата на летището в Шанхай се проведе паралелен търг на американски „настни“ субекти,

откъдето самолетът вместо за Париж отлетя за САЩ. Съединените щати също предложиха повече пари от френските купувачи и в момент, когато контейнер от маски беше натоварен на самолет, който трябваше да пътува за Франция, маските полетяха към страната на Тръмпи.

От друга страна, сънародниците на Де Гол, французите също не са светци, те също присвоиха по същия начин маски и ръкавици, предназначени за друга европейска държава!

Джъстин Трюдо, министър-председателят на Канада, разпореди разследване, защото голяма пратка от маски, закупени от Китай, които трябваше да пристигнат в страната му, е намалала значително, тъй като голяма част от нея била продадена в САЩ на американски търгове!

От своя страна италианският вестник „Corriere della Sera“ разкри преди две седмици, че Турция е блокирала товар от 200 000 маски, предназначени за италиански болници. Маските бяха платени за 670 000 евро, но митническата служба в Анкара непрекъснато изисква от италианците нови документи за собственост, оставяйки маските далеч от крайното им местоназначение. Италианският вестник ясно и гневно разобличи егостичните намерения от страна на турските власти. Италианският премиер Джузепе Конте разговарял лично с Ердоган, който го уверил, че въпросът ще бъде решен незабавно. Италия обаче и до ден днешен още чака...

Германия срещу САЩ

Битки се разразиха между Германия и САЩ в началото

на миналия месец, когато маските, натоварени на самолет до Берлин, бяха конфискувани от САЩ, когато самолетът каца на летището в Банкок. Германците вече открито и на най-високо равнище не се колебаят, за да наричат САЩ международни „пирати“ и то не само заради опита им да подкупят немски учени, работещи върху коронавирусна ваксина, за ексклузивност на ваксината в САЩ, а и за наглостта им да присвояват за тайни маски и медицински

медикаменти закупени за Германия от Китай. Обвиненията от Берлин говорят за изземване на товар с медикаменти и помощни средства за борба с коронавируса, който трябваше да стигне до Германия през Тайланд, но след „намещата“ на Вашингтон, той замива за САЩ! Говорител на берлинската полиция, за която маските са били предназначени, се оплака на германския „Die Welt“, че американска компания е примамила производителя със сума, по-голяма от това, което немците са платили и маските са заминули отвъд океана. Дали Министерството на здравеопазването на

Меркел ще получи обратно парите си, е друга история, важно е, че полиците не получиха така необходимите им маски.

Нашата южна съседка Гърция, също заема кръгова отбрана във „войната за маските“. Според информацията на гръцкия канал „Open TV“, за да не попадне в капана, в който други страни са влезли и да осигури необходимите на този етап медицински принадлежности - и главно маски за борба с коронавируса, по нареж-

дане на премиера Кириакос Мицотакис правителството е разработило секретен план за внос от Китай. Според „Open TV“, всъщност правителството освен системната работа на дипломатическия фронт и търсенето на финансова подкрепа от страна на отделни лица, се стреми с два матови хода, да преодолее всички препятствия, за да не се сблъска с проблемите на ограбените държави. На първо място, освен че то ще

търси гаранции от китайска страна,

че доставчиците ще спазват договорката заверена с подпис, зареждането на самолета с медицински консумативи

след покупката да се извършва от гръцки логистичен център в Шанхай. В същото време, за да се избегне блокадата и пиратските набези на „съюзниците“, междинните кацания за зареждане при полета до Гърция, да се осъществяват на летищата в Емиратите и Азербайджан, с които има постигната предварителна договорка. Мицотакис явно не си прави илюзии относно възможности на западните пирати и не вярва наивно като премиера Борисов на дадената дума от своите колеги. „Въпреки всичко, ще бъдем сигурни, самокогато самолетът кацне“, се казва в посланието, което Мицотакис е изпратил до правителствени органи и тайните служби.

Гръцкият опит е много интересен и полезен за България от гледна точка на това, че правителството на Борисов наскоро одобри договор с Китайската национална фармацевтична корпорация за външна търговия за доставка на лични предпазни средства и медицинска апаратура за работещите от здравеопазването и силвите министерства. Съгласно договора със средства, предоставени от Оперативна програма „Региони в растеж“, Министерството на здравеопазването ще закупи 1 176 770 бр. предпазни маски на стойност 1 412 124 евро и 50 респираторни апарата на стойност 1 500 000 евро. Договорът е едно, а както виждаме организацията на доставката нещо съвсем друго и много по-сложно при наличности на толкова много „съюзници“ и лични „приятели“ на Борисов, за които националните интереси стоят над всичко.

КОГА ПАК ЩЕ СТАНЕМ

Милена ВЪРБАНОВА

Мерки, приети от Съвета на Конфедерацията - Конфедерационното Правителство, на 23 март:
- Разрешава на правителството на кантон Тичино временно да спре дейността на сектор „Строителство“ (до 5 април);
- Разрешава му да пред-

приеме мерки и за временно затваряне на други - неосновни - икономически отрасли, ако по-нататъшната обстановка го изисква;

- Всички останали кантони трябва да представят подробни и строго мотивирани молби - в случай, че решат временно да преустановят дейността на някои икономически отрасли - на вниманието на Съвета на Конфедерацията, който внимателно ще ги разгледа, преди да ги отхвърли или одобри;

- На 6 март е взето решение за забрана на събирането на групи от над 150 човека на открито и в закрити пространства. С напредването на епидемията, тази мярка в Кантон Тичино, е заменена с пожелателен призив към граждани-

те да останат по домовете си. Тази седмица предстои да се разгледа забрана на гражданите да напускат домовете си до 5 април;

- Маски, защитни облекла, дезинфектанти и пр., са

напълно осигурени. С маски трябва да се движат само болните (от простуди, друг вид грип). На заболялите от коронавируса и техните близки е наложена карантина. В магазините хората влизат един

по един, получавайки номер. Трябва да се спазва дистанцията от 2 м между хората. Засага болничните легла са достатъчни;

- Швейцария почти затваря своите граници (в този параграф са изброени случаите, в които преминаването се разрешава или забранява).

За да намали максимално икономическите поражения от кризата, да гарантира работните места и да компенсира загубите на малките и средните предприятия, Съветът на конфедерацията в Берн, приема на следните решения:

- Работодателите да внасят молби за редуцирано работно време на своите фирми, за да се избегнат каквито и да било съкращения. За-

що вече месец обществото е обхванато от апокалиптичния страх на несигурността пред епидемията COVID-19?

Защо несигурността пред колективно/индивидуално социално и икономическо бъдеще или спасение е толкова силна при всяка криза през XXI век?

Дали екзистенциалната дилема има две страни: още по-голямо материално разделение сред човечеството и „надежда“ за здраве изтъргувана срещу тотален „оргулов“ контрол?

Налице ли е общото чувство за неизбежност: затова, че връщане назад няма, че всичко е приключило и че сме безсилни пред бъдещето? Отговорът е: защото

днес неравенството в познания ни свят и в цялата човешка история е безпрецедентно...

Да, неравенство винаги е имало и винаги ще има. А капитализмът винаги е бил съпътствен от кризи. Икономистите Тома Пикети и Емануел Саез обаче отчитат, че делът на световното богатство от 1979 г. се е концентрирал едва в 1% от човечеството. Само в САЩ най-богатият един процент американци притежава около 40% от националното богатство... Следователно въпросът е защо неравенството във всичките му измерения се е увеличило толкова много в последните десетилетия?

Дали ако се вгледаме по-внимателно, ще открием, че днешното неравенство произлиза единствено от изключителното богатство и финансовите апетити на една нищожно малака част от човечеството? И дали това е предпоставката за упадък на световната ико-

ГОЛЯМОТО НЕРАВЕНСТВОТО ИЛИ ЗАЩО КАПИТАЛИЗМЪТ БЕ УБИТ, А СОЦИАЛИЗМЪТ "ВЪЗКРЪСНА"?

Порочният кръг на новото време

Д-р Георги ДИМОВ

номика, чито животоспасяващи инжекции са поредните катализми, според „шоковата доктрина“ на Н. Клайн (каквото е случаят с днешната епидемия)?

Първо, това вече не е капитализъм: капитализмът и „невидимата ръка на пазара“ не бяха „убити“ от „лошия“ комунизъм: те бяха унищожени

от невидимата ръка на финансизма

(банковите и борсови спекулации или лошите кредити, финансирани от държавата - явление/схема, която наблюдавахме тези дни и в България);

от невидимата ръка на неофеодализма

(монополната мощ на фирмите с глобална пазарна сила, които притежават наложени марки и печелят от техните права); от дерегулациите и финансовия произвол.

Само един пример: когато Е. Конард в неговата книга „Непредвидени последици“ за-

стъпва идеята, че крайното неравенство трябва да се приравнява, защото развива икономиката, то той звучи като Ф. Фукуяма, който постави „края на историята“ с неолитализма. Истинските двигатели на икономиката и създавателите на работни места са потребителите, т.е. всички ние. Концентрацията на големите парични активи в тесен кръг от свръхбогати „елити“ предизвикват единствено стагнация и застой... Дали свръхбогатите ще закупят поредната луксозна вещ (вила, яхта...) от своя бизнеспартньор за нас не е важно, парите остават затворени и се трупат и уедрияват. Представете си сега, ако тези средства се разпределят между стотици гладуващи семейства, какъв ще бъде резултатът за местните магазини и до каква степен ще се съживи потреблението в съответния град, окръг или държава! А голямото разделение доведе до и това, че децата на бедните са все по-необразовани, високата култура и хуманитарна наука умряха, а

при криза първи губят домовете и работата си мези, които плащат данъци и са вбизател на икономиката...

Второ, световният демократичен и държавен модел вече не работи: ще открием, че концентрацията на богат-

ство води до концентрация на власт, а цената на изборите се покачва все по-бързо в нашето съвремие. Липсва най-ценното - доверието в държавата. В този ерзац капитализъм печалбите се приватизират, а загубите се социализират или както отбелязва Дж. Стилглиц: печалбите отиват в частни ръце, а загубите се плащат от всички!

Да не забравяме, че в една работеща демокрация обществено мнение и добруването на народа имат водещата роля за правителството... Още повече демокрацията трябва да дава вялост в ръцете на народа и да я отнема от привилегированите и силните (свръхбогатите)...

Днес обаче политиките пишат закони и лобират в полза на големите финансови институции и корпорации като

увеличават бедността и унищожават суверенитета на националните държави.

Медиите често обслужват частни интереси и насаждат страх, разделение и омраза. А дългоочакваната „демократия“ в крайна сметка се е превърнала в лицемерна маска за тотален контрол върху масите... Свободата днес вече не е да говориш, това което мислиш - а да бъдеш чул!

В заключение на първата част (порочният кръг на ново-

то време) ще отбележим една тъжна световна констатация: засилването на неравенството (според Т. Пикети) сред развитите страни започва през 80-те години на миналия век. Реформите, които включват намаляването на най-високите данъчни ставки и либерализирането на финансовите пазари в САЩ с т.нар. „рейгъномика“, се превърват за десетилетие от страна в страна. Излиза че България (напускателно разпадналия се социалистически блок като индустриална, икономическа и социално жизнена държава) попада във вихъра на най-тежките икономически турболенции в модерната си история. Така крахът, за който допринесе и продажната, компрадорска българска политическа върхушка, се оказва неизбежен.

А дали противотровката е данъчна система, която поощрява добрите за обществото примери: усърдния труд, малкия и средния бизнес, производството, земеделието... и обезкуражава вредните: хазарта, финансовите спекулации и замърсяването. Дали силната държава и регулирането на финансовите „левитани“ ще подобри живота на човечеството; и дали трябва да направим „завой наляво за растеж“ (каквото направи дори САЩ с програмата на Б. Сандърс), зависи единствено от нас, онези 99%...

ШВЕЙЦАРИЯ НА БАЛКАНИТЕ?

платите ще се изплащат в цял размер. За петла Конфедерацията отпуска 12 млрд. франка на 12 март и 30 млрд. франка на 20 март - общо 42 млрд. франка, за да бъдат отпуснати:

* бързи заеми на фирмите в размер на 10 процента от годишния им доход с 0 процента лихва. Заемите с максимален размер 500 000 франка ще се получават в рамките на един ден и ще се връщат от фирмите в период от 5 до 7 години. Този вид заеми изцяло са гарантират от Конфедерацията.

* Заемите с максимален размер 20 млн. франка ще се отпускат с лихва 0,5 процента, ще се гарантират 85 процента от Конфедерацията и 15 про-

цента от банката. За тяхното отпускане е необходим повече от 1 ден, но те пак се вписват в категорията „бързи“.

- От обявяването на мерките досега 51 000 фирми са подали молба за преминаване на редуцирано работно време. Това е равно на 656 000 работници и служители или на 15 процента от работещите в Швейцария.

- Безработните запазват досегашната си издръжка. Премахва се изискването за представяне на т.нар. таблици, в които безработните трябва задължително да вписват месечните си търсения на работни места, доказвайки търсенето с печати на фирмите, които са посетили, за да кандидатстват

за работа. Тези таблици се представят в бюрата по труда и педантично се изследват от техните служители. Това е специфична особеност на швейцарската социална система, която не позволява на безработния да имитира търсене на работно място - (б - М.В.).

- Временно се премахват лихвите за забавено изплащане на сметки, такси и данъци (като никой не губи работата си и заплатите се изплащат в пълен размер б - М.В.).

- Конфедерационният Съвет ще заседава два пъти седмично - в сряда и петък (т.е. заседанията на Централното правителство стават по-чести в условията на кризата - то не делегира властта на никакъв

„цаб“, който е съмнителен от законова гледна точка и, който гражданството никога не е избирало и упълномощавало - б - М.В.)

Ресторантьорският и хотелиерският бизнес, основен за Швейцария, в който е заета армия от стотици хиляди сезонни и постоянни работници, търпи най-големите загуби. От началото на епидемията досега дохождат в този бранш се е снижил с 20 процента. Гъмно обратното, в селското стопанство, което властите оценяват като първичен, базов, сектор, развитието и поръчките скоростно се разрастват.

Е, да, но това е страна, която запази селското си стопанство, макар че географските и климатични условия не са

много благоприятни. А какво ще ядем ние, когато световната върхушка, чийто жалки марионетки са Бойко и неговия фамозен ЦАБ, реши да ни кръпне вноса? Впрочем, една напълно разорена от нечуван грабеж страна която нашата и без друго ще се озове пред ГЛАДОМОР - най-много в рамките на месец. Ще станем Швейцария на Балканите ама по-късно, - както го предрича Слава Севрюкова - преди това трябва да оправим сметките си с когото трябва. Тагава чак ще настъпи заветният край на „пангемията с коронавируса“.

(По данни на swissinfo.ch, публикувани в 19.00 на 29 март 2020 г.)

ДОКОГА ЩЕ ПРЕДАВАМЕ СЕБЕ СИ И БЪЛГАРИЯ?

Елена Алекова

Продължение от бр. 15

Четвърта лъжа: че т.нар. възродителен процес е „приключил с т.нар. „Голямата екскурзия“ в средата на 1989-а“.

Четвърто опровержение:

Т.НАР. „ВЪЗРОДИТЕЛЕН ПРОЦЕС“ НЕ ПРИКЛЮЧВА

С „ГОЛЯМАТА ЕКСКУРЗИЯ“ ОТ СРЕДАТА НА 1989 Г.!

Бе казано вече, че възродителният процес сред българите мохамедани започва след Освобождението ни и продължава до наши дни и че т.нар. „възродителен процес“ – в тесния, буквალния смисъл (в който е наречен от Георги Атанасов така!) започва в края на 1984 и завършва началото на 1985 г. с промяната на имената на българските турци. Дори когато разширим значението на т.нар. „възродителен процес“ и обхващаме цялостния процес след българските турци през 80-те години на миналия век, „голямата екскурзия“ е просто етап от него, протекъл през втората половина на 1989 г. В по-широк смисъл т.нар. „възродителен процес“ приключва с неговата отмяна на 29 декември 1989 г. и с връщането на рождени имена на българските турци, което става много по-късно.

Петта лъжа: че мюсюлманите едва, през декември 1989-а се вдигат на протести“.

Шесто опровержение:

РОЖДЕНИТЕ ИМЕНА НА МЮСЮЛМАНИТЕ НЕ СЕ ВДИГАТ НА ПРОТЕСТИ ПРЕЗ ДЕКЕМВРИ 1989-А, А МНОГО ПО-РАНО!

Според споменатата по-горе Димана Трънкова „още на 24-28 декември 1984 г. в Кърджалийско избухват вълнения... Между 17 и 19 януари 1985 г., докато Атанасов се хвали пред Политбюро, турците от село Ябланово, край Котел, обявяват независи-

Българска национална телевизия отново сее лъжи

мост...“ (цит. по: „Турците в България. История, традиции, култура“..., 2012.) и т.н., т.н. Протестите траят до края на 1989-а – годината, след която са възстановени имената им.

Но дори само 1989 г. да вземем, протестите на българските турци не започват през декември, а още през май. Те се активизират именно тогава във връзка с провеждането в края на май, в Париж, на Конференция по спазване на човешките права. „От 19 до 27 май 1989 г. в районите с компактно турско население в Североизточна България се организират масови митин-

Новите лидери на БКП и на България правят всичко възможно да се разграничат от наследството на Живков и на 29 декември 1989 г. посочват него и най-близките му партийни функционери за единствените отговорни за „Возродителния процес“ и „Голямата екскурзия“. Скоро на мюсюлманите е позволено да възстановят имената си и открито да практикуват религията и празниците си“.

(Цит. по: сб. „Турците в България. История, традиции, култура“..., 2012.)

Проф. Искра Баева, (в статията „Българските турци в годините на прехода“):

налист, който смята „помациите“ за отделен етнос, като Димана Трънкова, или от гледната точка на български изследовател, като проф. Искра Баева, който задълбочено изучава и гълкува документите по т.нар. „възродителен процес“.

Седма лъжа: че българските мюсюлмани, чиито имена са върнати, наброяват 850 000 души.

Сегмо опровержение:

БРЮТ НА МЮСЮЛМАНИТЕ, ЧИИТО РОЖДЕНИ ИМЕНА СА ВЪРНАТИ, НЕ Е 850 ХИЛЯДИ ДУШИ!

Виж по-горе думите на проф. Искра Баева, според ко-

дае какъв е броят на онези от тях, които не са ги възстановили, защото те предпочитат да мълчат и тази отродителна вихрушка да ги отмине. За тях и за техния потомци болезненият въпрос най-после вече е решен из основи. Край! Край на униженията, на безката, на чувството на... без вина виновен! След поколение-две от всичко това в семействата им няма да има и помен...

Девета лъжа: че „са върнати рождени имена“ на „помациите“ (българите мохамедани) – в случая акцентът е върху „рождениите“.

Девето опровержение:

НА 29 ДЕКЕМВРИ 1989 Г. ГОЛЯМА ЧАСТ

ОТ „ПОМАЦИТЕ“ (БЪЛГАРИТЕ МОХАМЕДАНИ) ВЪЗСТАНОВЯВАТ НЕ РОЖДЕНИТЕ СИ ИМЕНА!

При онези „помаци“ (българи мохамедани), на които, както казва Иво Никодимов, все пак им „бяха върнати рождени имена“ (забележете – върнати от някого, а не възстановени по собствено желание!), възниква неочакван проблем: на голяма част от тях не точно „рождени имена“ са „върнати“, а в еуфорията, без да се усетят, са им „върнати“ някакви други имена, които нямат нищо общо с техните рождени имена и които по граматическия си строеж са съобразени с турско-арабската именна система.

Дори и да са разбрали вече, че са преметнати, кой да им помогне? Обществото ни като цяло почти не вдява или се прави, че не вдява, защото в случая подмяната е по същество престъпление спрямо България, а то си крогува, за да не си създава проблеми, че нали ден родолоубието не е особено на мода...

Осма лъжа: че са върнати имената на „помациите“ (българите мохамедани), т.е. на всички „помаци“ (българи мохамедани).

Осмо опровержение:

НА 29 ДЕКЕМВРИ 1989 Г. ВСИЧКИ „ПОМАЦИ“ (БЪЛГАРИ МОХАМЕДАНИ) ВЪЗСТАНОВЯВАТ ИМЕНАТА СИ!

На всички е ясно (освен на Иво Никодимов!), че не всички „помаци“ (българи мохамедани) се възползват през 90-те години от свободата и правото да върнат рождени си имена. Повечето не го правят. Може само да се га-

Следва

Д-р Руйчев:

След 2-3 поредни брифинга на НОЩ (Национален оперативен щаб) в мрежата се появи гневно писмо, подписано от д-р Богдан Руйчев, анестезиолог с 40-годишна практика, което бе подкрепено от над 200 анестезиолози, работещи у нас и в чужбина. Те недоумяват защо толкова специализирана информация се обсъжда по време на брифинги и как може лекари от ВМА да коментират некомпетентно въпроси, свързани с вентилация и интубация като по този начин дезинформират населението и всяват паника.

Д-р Руйчев, какво конкретно провокира вашата реакция?

Още в началото искам да кажа, че ние не сме против работата на щаба, режима и мерките, които взема той. Но в момента, в който оттам започнаха да дават акъл коя интубация била правилна и как във ВМА имали успех с „късното интубиране“, всички мои колеги се ужасиха. Няма ранна и късна – има навременна интубация! Но така казали на брифинга: „Не бива рано да се интубира, ние имаме успехи с късното интубиране.“ На брифинг, който гледа цяла България. Ами това е супергрешка! След което журналистите започват да питат: „Кой и къде прилага метода на доц. Попов?“

Анестезиолозите направо полудяха: Ние не можем да отидем до тоалетната от работа, с памперси ходим, а сега остава някакъв натиск да ни се упражнява от всякакви некомпетентни хора! В смисъл чиновници и пациенти. А от ВМА дори започнаха да твърдят, че те като не интубират, хората си оздравявали от само себе си. Дадох пример с жена на 83 години с кислородно насищане 65% (нормалното е над 92%, под 85% се следи за интубация), която не била интубирана и след няколко дни си я изписали поживо-поздравно. Кое-то показва тотално невежество, защото при такова насищане на кислорода много трудно се оживява без помощ, ако въобще оживееш. Но техните инфекционисти толкова добре лекували, че нямало нужда да интубират. Между другото някои специалисти допускат, че Бъраза помощ кара тежките случаи в „Пирогов“, а не във ВМА. Така че ситуацията е съвсем друга.

Тогава се ядосах и написах писмото. За един час то беше подкрепено от 90 анестезиолози, за 24 часа – от над 200. (В България дали има над 350 действащи анестезиолози, не знам). Така си дадох сметка, че тези хора трябва да са били под голямо напрежение, щом толкова бър-

зо реагираха.

Не се ли страхувате, че обявявате война на щаба?

Това ми казаха и по-младите колеги. Никой не говори за война, става въпрос за истината. Просто брифингите не са място за специализирана информация.

По принцип 90% от медиците в света не са наясно с тази материя, не знаят с какво се занимават анестезиолозите. Генерал Мутафчийски също се изказва неподготвен на брифингите, а председател на дружеството на анестезиолозите в България, проф. Николай Петков, е полковник във ВМА, тоест негов подчинен. Моите уважения към Мутафчийски, но той е корем хирург, а хирурзите са били приети преди 200 години в медицинското общество, дотогава е имало хирурзи и медици. Вашето хирургическо мислене генетично е друго!

Добре, обяснете с какво точно се занимава анестезиологът. Какво е вентилация и интубация?

Ако си представим, че здравето на болния е едно футболно поле, в него анестезиологът е вратарят, зад който е голиниата – това е линията между живота и смъртта. Напред играе защитата – инфекционисти, интернисти и т.н., а най-отпред играят нападение имунолози, вирусолози, диетолози. Целият този отбор блъска мускули и мозък, за да работи. Засега в България играта е в центъра на терена и слава Богу, но когато стигне вратарското поле, ще стане страшно. Ако там избухне нещо, ще ни заварят дълбоко неподготвени.

„Все по-ясно става, че не лекуваме пневмония“, казаха колеги от ВМА. Какво лекуваме – няма значение, ние говорим кога да започнем вентилацията (командното дишане). Кой лекува с вентилация? Ти спасяваш човека от хипоксия, а не го лекуваш! Но днес дори голям процент от анестезиолозите си нямат халухаб от този вид реанимация. И защо се стигна до това? Ето отговор: преди 15 години един хирург, ставайки министър, с една заповед ликвидира специализираното лечебно-учебно звено „Дихателен център“ в Александровска болница, където обучаваша всички анестезиолози на дихателна реанимация.

А преди 10 години един от моите ученици дойде при мене, за да ми каже, че заминава за Франция, но не заради парите, а защото като анестезиолог той играе

АНЕСТЕЗИОЛОЗИТЕ ЩЕ РАБОТЯТ С ПАМПЕРСИ, АКО ЩАБЪТ ДОПУСКА ДЕЗИНФОРМАЦИЯ

Мутафчийски се изказвал неготов, има хирургическо мислене

Д-р Богдан Руйчев

вратар, а всички напред играят клинични пътеки. Вчера ми писа в групата да ме поздравя за писмото.

Анестезиологът е единственият лекар, който за разлика от всички други специалисти, които „разкъсват“ човека на части, го събира. Ако един гледа пулс, друг температура, трети възпаление, той гледа всичко това едновременно, и то на един монитор. Той поддържа всички системи на човека в най-критичната ситуация. И много внимава кога и кога да качи на изкуствена вентилация, защото с този акт той поема съдбата му в собствените си ръце – трябва да поеме всичките му функции и да ги контролира ръчно. Да следи налягането расте ли, кое налягане расте – във въздушните пътища или в съдовите, но какво да обяснявам, първо хората да си представят какво е бял дроб – площ колкото игрище за голф, където вместо почва има кръвни капиляри, а вместо трева – алвеоли, поемачи въздуха. И си обменят кислород отвън навътре, а отделят въглероден диоксид навън...

Какво е интубация и как се прави? Който желае да научи, нека си направи селфи на толковата отворена уста, че да види чак увулата (висулката) и задната фарингеална стена. Дотам трябва да стигне анестезиологът с една тръба, да бръкне и да успее да види ларинкса едно към едно, да мине между двете гласни цепки, да раздуе балонче под тях, след което започва да обдишва (вентилира) белия дроб. Това се прави и при всяка обща анестезия, и при реанимация. Тъй че е престъпление да се плашат хората с интубацията.

Но големият проблем при COVID-19 не е как да интубираш, а как да интубираш, без да се инфектираш, защото ти си завираш носа в устата на болния и на тебе ти кашлят в лицето. И следващият много голям проблем – как да вентилираш. Но хората не знаят какво е вентилация и перфузия. За това тази тема не е за публично обсъждане. Тя се

обсъжда от професионалисти.

И неформалната група във ФБ се превърна в център за обсъждане на най-важните проблеми?

Да, най-спонтанно. Колеги не нямат протокол, по който да работят. Медицинският съвет уж публикува един протокол, после го скрил. Авторът проф. Николай Младенов се скрил и не се показва. А в света един протокол се актуализира всеки ден или поне на 3 дни.

Така анестезиолозите се организираха в неформална група, която в момента добива страховотно значение, защото събитията я направиха такава. Там „децата“ пишат – кой от Израел, кой от Дания, Америка, Лондон, Кипър, там, където всеки работи. Наричам ги деца, защото много от тях съм учил, а сега всички те са на „фронтова“. Да, ние няма къде да докладваме опита си, да обсъждаме новостите, защото тази група започна да придобива легитимност. Това е мястото, където даваме новостите, защото за истинските обсъждания, какво да чакаме инструкции от министерството... Живо, оперативно, какво стана днес, а хората искат да знаят, защото се съблъскват с нещо ново и това, че няма къде да го обсъждат и че няма съвет по всяка специалност, който да прави временни протоколи, означава, че системата за борба с COVID-19 не е овладяна. А в групата всеки сам се учи, има компас, сигурност.

Какво предстои оттук нататък? Каква е вашата прогноза за епидемията?

Прогнозите имат малко значение, ние трябва да сме подготвени за всичко. Защо, вместо да се занимаваме с конспиративни теории през февруари, никой не се сети да започне да произвежда маски? В момента знаете ли какво трябва да се направи? Досега трябваше да се произведат тонове кислород и не само да се произведат, но и да бъдат разпределени в бутилки. Защото, ако кривата тръгне стръмно нагоре, уста в уста

ли ще духаме на болните? Откъде кислород? Подредили легла в зала „Армею“ през метър и половина, място достатъчно да мине попът с кандилото. А в други страни леглата са на 3-5 метра разстояние и до всяко има кислородна бутилка. Дано са се сетили да го произведат, но аз силно се съмнявам. Пък може да има в държавния резерв, но там няма кашкавал, какво остава за кислорода... И въпреки това може да звучи парадоксално, но аз съм оптимист! Ако не изтървем мерките този месец... и ако играта не дойде до вратарското поле...

Интервюто взе Паулина МИХАЙЛОВА
Източник: Клуб Z

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-р. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р инж. БОСКО СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.и.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат с оригинали по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 17.04. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ДОБЛЕСТ И ТАЛАНТ

Крум Василев през живожарицата на една идея в живота на Отечеството

Иван Гранитски

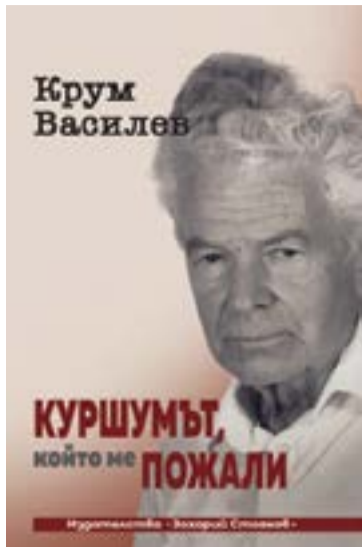
През последните години съдбата ми предостави възможност да бъда издател на няколко книги на известния общественик, публицист и журналист Крум Василев. Неговата биография е добре известна на интелегентната публика и сама по себе си е достойна за написване на роман. Активен участник в антифашистката съпротива през 1944 година и партизанин в Шуменско-Преславския отряд. След 9 септември 1944 година завършва специалността философия в СУ „Св. Климент Охридски“, след което е политически помощник на министър-председателя Вълко Червенков, а после заема важни постове в различни медии – в „Народна култура“, БНР, БНТ, Комитет по печата, Съюз на българските журналисти, народен представител и т.н.

Но един от неговите таланти – на блестящ публицист и полемист се разкри пред публиката малко по-късно – главно през последните двадесетина години. В редица вестници, между които „Дума“, „Земя“, „Нова зора“, „Минаха години“, както и в списанията „Понеделник“, „Везни“, „Ново време“ и т.н. Крум Василев публикува антрефилета, филипики, есета, статии и интервюта. Впечатлява живата мисъл на автора и енергията на неговото слово, което включва систематична и съзнателна предварителна подготовка, за да бъде анализа точен и да почива върху безупречни факти.

Крум Василев притежава стройна логическа мисъл и дори когато пише с омерзе-

ние, за да коментира някоя политическа провокация или фалшификация, у него няма да открием злост, а уважение към опонента. Много ценни са невъзможните разговори на Крум Василев с рано загиналия негов приятел и съпартизанин Коста Тодоров – тук откриваме не само нотките на романтизма и идеализма, но и носталгията към онези чисти идеалисти, дали живота си за неумиращата социална идея.

Книгите на Крум Василев „НЕ на неистините!“, „ДА на истината“, „Невъзможни разговори“ показват фанатичната преданост на автора към истината. Словото на Крум Василев воюва за защитата и у-

Крум Василев не си спестява и критичните бележки и анализи. Колко болезнено справедлив и обективен е авторът, може да се види не само от десетките му статии, но и от някои до болка откровени интервюта. Напри-

Крум Василев

върждаването на истината за един труден и преломен момент в новата история на България. Става дума не само за периода на антифашистката борба, но и за времето между 9 септември 1944 година и 10 ноември 1989 година. Преди всичко прави впечатление честната и мъжествена позиция на автора, който не се страхува да спори и полемизира с фалшификаторите на историята. Зачитавайки реалните придобивки в стопански и общокултурен план през този период,

мер в интервю, публикувано във в. „Дума“ на 12 април 2010 година, той с болка разсъждава за сегашното състояние на социалистическата партия и посочва редица фундаментални слабости на нейната политика през последните години.

В навечерието на своята 95-а годишнина Крум Василев отново приятно ни изненада с книгата „Земни разкази“. Вижда се, че тези разкази са написани на един дъх, те съдържат няколко белега на истинския белетристичен талант – непо-

ПОМНИШ ЛИ, ПОМНИШ ЛИ ТИХИЯ ДВОР...

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

*Помниш ли, помниш ли тихия двор,
тихия дом в белоцветните вишни?
Ах, не проблясвайте в моя затвор,
жалби далечни и спомени лишни -
аз съм заключеник в мрачен затвор,
жалби далечни и спомени лишни,
моята стража е моят позор,
моята казън са дните предишни!*

*Помниш ли, помниш ли в тихия двор
шъпот и смях в белоцветните вишни?
Ах, не пробуждайте светлия хор,
хорът на ангели в дните предишни -
аз съм заключеник в мрачен затвор,
жалби далечни и спомени лишни,
сън е бил, сън е бил тихия двор,
сън са били белоцветните вишни!*

ХУД. ГЕОРГИ ТРИФОНОВ

средственост на чувството, искреност, оригинално развитие на сюжета, образен и колоритен български език. Ако публицистът Крум Василев е задълбочено аналитичен, често пъти полемичен, то белетристът Крум Василев ни представя романтични и морализаторско поучителни истории. Неслучайно редица ярки български писатели посрещнаха възторжено книгата на Крум Василев „Земни разкази“. Част от оценките на проф. Иван Цветков, Никола Инджов, Валентин Караманчев, Кольо Георгиев, проф. Чавдар Добрев, д-р Радко Ханджиев, Тодор Корувев, както и на дългогодишния

министър на културата Георги Йорданов, бяха поместени в печата след излизане на книгата и впечатлиха публиката.

Трябва да поздравим Крум Василев и да му се поклоним за честната, доблестна и последователна позиция през превратните и трудни вече повече от осем десетилетия, в които той е жив участник – не само като свидетел и мемоарист на личности, времена и събития, но и като публицист, а през последните години и талантлив разказвач.

Доблест и талант – във волтовата дъга на тези две състояния преминава досегашния живот на Крум Василев.

ПОДПИСКА

Уважаеми читатели на в. „Нова Зора“ в редакцията постъпиха имена на наши автори и съмишленици, които желаят да се присъединят към Декларацията на български творци и

учени, публикувана в бр. 13. Към подписалите се 32 души, прибавяме и имената на: проф. Жени Захариева, доц.д-р Михаил Малев, Таньо Клисуров, Васил Милев, Вълко Мишев, група интелектуалци от Ловеч

– Михаил Михайлов, Иван Опълченски, Дора Василева, Тотка Вълкова, Марийка Опълченска, Христо Христов, Георги Велев, Йорданка Христова.

Подписката е отворена